

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Kedden, Július' 24-dikén 1821.

Török Birodalom.

A' Török hadi hajós sereg, melly a' Mitylenei tengerre a' Görögök ellen kivezett vala, és 2 linea hajókból, 3 fregátokból, 5 briggekből és több más apró fegyveres hajókból állott, nagy csapás érte. A' Colonna nevű foknál, a' hol vas macskákon megállapodott vala, Junius' 8-dikán sok Görög fegyveres hajók által megtámadtatott, a' mellyek az egyik Török linea hajót körülvévén, azzal egész nap' viaskodtak, 's végre olly szerencsések voltak, hogy a' Kolossus nagyságú Török hajóhoz egy gyújtó hajót hozzá akasztottak, melly azt kevés szempillantatok mulva a' levegőbe felvetette, melly szerencsétlenség után a' Török vezér a' maga több hajóit öszszegyűjtván, hátrálni kezdett, 's a' Görög hajók által a' hátrálás alatt is üzettetvén, végezetre a' Dardanelláknál lévő ágyus sánczoknak védelme alatt állapodott-meg, oda várván a' Konstan-
 czinápollyi kikötőhelyből segítségére rendeltetett hadi hajókat, mellyeket nagy iparkodással készítenek a' lehető siettséggel való kivezéshez. — Konstan-
 czinápolynak környékein nyüzsgenek az Ásiából oda gyülekezett fegyveres sereg, és még többek is várattatnak. — A' csak kevés ideig volt, 's azután számkivetésbe küldetett Nagy Vezért, Benderli-Ali-Paschát, az ő számkivettetésének helyén megfojtották, 's a' fejét Konstan-
 czinápolyba hozván, a' Seralj' belső kapujára ki-
 üggesztették, 's egy táblát kötöttek reá,

melyre a' van felirattatva, hogy Benderli a' haza és religió' árulója volt 's azért ölet-tetett-meg.

Junius' 30-dikán már kiveztek vala a' Konstan-
 czinápollyi kikötőhelyből két li-
 nea hajók 's egy fregát azon hajós sere-
 nek segítségére, mellyet a' Görögök, mint feljebb említök, a' Dardanellákhoz kerget-
 tek. Már most Cara-Ali fogja az egész Török tengeri erőt vezérelni, a' ki eddig kikötőhelybéli Admirális volt. Mondják, hogy az Egyiptomi Pascha is 10,000 fegy-
 veres emberekkel és számos fegyveres ha-
 jókkal segíti a' Portát, 's már el is fogott volna néhány Görög hajókat.

A' tartományokból jövő hírek se' ked-
 vezőbbek a' Portára nézve, mint a' Kon-
 stan-
 czinápollyi dolgok. Minden felé a' tá-
 madás' lelkenek elevenülése mutogatja ma-
 gát. A' vérontás minden napi munkává lett. Smyrnától nem messze Ai w a l y
 nevű városban a' lakosok, néhány Görög
 hajók az ő partjaik mellett magokat meg-
 mutatván, ezeknek látására szemfényt kap-
 tak, a' támadás' zászlóit kifüggesztették,
 's valami 1500 emberekből álló Török cso-
 portot, melly ekkor éppen ott volt, meg-
 öldöklettek. Egy Pascha, ki a' szomszéd-
 ban tanyázott, ezen gyilkosságot megért-
 vén, Osztályával a' városra azonnal reá
 rohant, a' férjfi lakosokat mind öszsze-
 vagdaltatta, 's a' várost fenekéig felpré-
 dáltatván, az aszszonyokat és gyermekeket
 mind rabságra vitette. A' Smyrnai kikötő-
 helyből pedig egy keresztyén hajó akarván
 kivezni, azt gondolta a' dühösködő Török

nép, hogy a' Görögöknek viszen municziót 's egyéb segedelmet, 's azt kívánta, hogy a' hajót vizsgálják-meg. A' vizsgálódás megesett. A' hajón sem municziót sem pedig valami elszökni akaró Keresztényt nem találtak. A' Törökök magokat gyanakodásokban megcsalattatva lenni látván még jobban felmérgeződtek, 's önnön Elöljáróikon állottak boszszút, azért, hogy ezek őket a' Keresztyéneknek üldözésében gátolnák. A' Molláht 's az Ajan-Baschit meggyilkolták. Mások futás által mentették-meg életjüket. A' Consulok 's egyéb Európai Keresztyén kereskedők pedig a' kikötőhelyben találtató hajókon kerestek magoknak megtartatási menedéket. Végezetre magához térvén a' dühösködő sokaság, alkudozni kezdett az idegenekkel, 's megígérte, hogy csendességben fognak maradni, csak térjenek vissza. Halál is sok történt ezen zürzavarban. — Mint nevezetést úgy említik, hogy ezen veszedelmes környülállások között a' fő városban most semmi nyoma nincsen a' pestisnek: hanem Egyiptomban pusztit nagyon, 's már, mint hallik, az Európai hajókra is bekapott.

Az Oláh Országi 's Moldvai környülállásokat a' mi illeti, úgy látszik, hogy ezek most is azon állapotban vagynak, melyben utóbbszor lenni már irattattak. A' támadókról már csak annyi emlékezet tétetik a' legújabb tudósításokban, hogy azoknak Al-vezéreik Jordaky és Farmaky Kapitányok, a' legmeredekebb hegyek között lappangottak kevés hozzájoktartozókkal, azon iparkodván, hogy járatlan útakon Oláh Országból Moldovába mehessenek. Mi lesz' további célzások, arról semmit nem irnak.

Spanyol Ország.

Azon lármás napokról, mellyek Mad.

ridban Junius' végén a' Cortesi gyűlés' eloszlattatásának elközelgetésekor előfordultak, a' Párisi újabb levelek is azt írják, hogy valósággal úgy történtek, mint a' közlelbb közlött levelekben elé beszéltetett. Az, hogy a' Király a' Corteseknek rendkívül való összehivattatásában megegyezett, ezen újabb tudósítások szerint is, csak a' Madridi nép' pezsgésének következése volt: — „A' rendkívül való Cortesek' összehivattatását tárgyazó kérdés (így szoll a' Journal-des-debatsban, egy Madridból Jun. 27 - dikén indult tudósítás) a' leg aljasabb népnek elnéjét egészen elfoglalta vala, mellyet a' Klúbban Jun. 25 - dikén és 26 - dikán tartatott heves beszédeknek lehet tulajdonítani, a' mellyekben még a' Király ellen elkövetetődő erőszakokról is szó volt. Egy Valencziai Plébánus legtüzesebb kifejezésekkel jóvallta, hogy, ha a' Király meg nem találna a' Cortesek' rendkívül való összehivattatásában egygyezni, a' nép, midön ő Felsége Sacedon felé útnak indulna, melynek ma kellene esni, in massa álljon elejébe, 's tegyen maga igazságot magának. Ezen jóvallást sokak nagy helybehagyással fogadták, hanem mint hogy olyanok is nem kevesen találtattak, a' kik úgy itéltek, hogy nem jó leszen illy nyilvánosságos erőszakra veteledni, csak annyi következése lett, hogy az Elöljárók megrendelték az elővigyázási eszközöket. Így történt, hogy a' katonaság egész éjjel fegyverben állott: 's a' Cortesek' Deputációja a' következett reggel, 26-dikban, a' Királyhoz menvén, a' tartományokból, városoktól, egygyesületektől, és a' Regementektől, az egész Országból beérkezett kérelmeket, mellyek mind a' Corteseknek rendkívül való összehivattatását kívánták, ő Felsége' elejébe vitte. A' Király ezen Deputációt meglehetősen hidegséggel fogadván, csak úgy

váloszlott néki, hogy meg fogja a' dologról a' maga Státustanácsát kérdezni. Az alatt, míg a' nép a' Király' határozását várta, nagyon félelmes indulat uralkodott a' sokaság között. A' Státustanács egész éjfélig tanácskozott. A' Király maga ült benne elöl. Éjfélután 2 órakor határozott meg, hogy hivattassanak meg a' Cortesek a' rendkívülvaló özszeügyülekezésre. A' Király valódi ellenkezést nyilatkoztatott: a' Ministerek tettek legtöbbet reávéttetésére. Gondolni lehet, hogy melly nagy kedvetlenségére szolgáljon ezen határozás sokaknak, a' kik bizonyos részre tartoznak; hanem a' nép olly nagy örömet mutatott érette, mint ha azt hinné, hogy a' haza már meg van tartatva."

A' Madridból Jul. 1-ső napján indúlt tudósítások szerint a' Király Jun. utolsó napján maga személyesen zárta-be a' Cortesek' gyűlésének üléseit, egy beszédet tartván, melyre a' gyűlés' Elölülője felelt. Ő Felsége a' gyűlésben hidegen fogadtott, 's az a' meglegedés (így fejezi ki magát a' tudósító) mellyet az ő Felsége eltávozásakor a' jelenlévő közönség nyilatkoztatott, a' Corteseket 's a' Constitúciót illette inkább, mint az ő Felsége' Királyi személyét: de csakugyan mindenek egész csendességgel végződtek. Már most arra fogják ezen időt fordítani a' Cortesek, hogy hosszas és terhes munkálkodásaik után magokat kinyugodják: de minden környülállások azt n útatják, hogy a' Klubisták ezen idő alatt sem fognak nékik tellyes csendességet engedni. Julius' 1-ső napjára virradóra egész éjjel lepye tele voltak az uczák emberekkel, kik a' Követeknek az ő szállásaik' ablakai alatt Serenáákat csináltak, muzsikai 's egyéb tiszteleteket tettek. A' Cortesek Oktober' 1-ső napjára hivattattak rendkívülvalóképpen özsze.

Az idegenekre különös keménységgel vigyáznak Madridban. Olly parancsolatot hirdettetett ki a' Polgári Kormányozó, hogy senki semmi idegent be ne vegyen a' házához, a' nélkül, hogy affelől a' Policziát előre ne tudósítsa.

Sevillában valami özszeesküvést fedeztek fel, a' melly miatt sok fogdosások történtek Andalúsiá' külömbkülömb városaiban. Mir nevű Brigadéros Generálist is elfogták a' Belső Ministertől Sevillába érkezett különös parancsolatra, 's azt beszélik, hogy minekutánna ezen Generálisnak bocsánatot ígértek volna, ő azért, nagyon nevezetes dolgokról tett nyilatkoztatásokat. Illyenek egyebek közt, hogy ő és Guimarest nevű Generális arra voltak határoztatva, hogy az úgynevezett Hit'ármádájának fő vezérei legyenek; Donatónak Xeresben, Guijarónak pedig Alicantében kellett volna a' Contrarevolúciós támodást organizálni. Az özszeesküvés' tagjai, a' kik nagyobbadon Ex-tisztek és Barátok, Guimarestnél tartották gyűléseiket, kire a' pénzekről való gondoskodás is bizattatva volt. —

A' Merino' Bándájának üldözésére rendeltetett seregtől olly tudósítással érkezett Jul. 1-ső napján egy tiszt Madridba, hogy ezen Bánd, minekutánna annak Merino tudtára adatta, hogy ő ezen vidékeken a' nagy vigyázás miatt tovább nem folytathatja munkáját, 's amnestiának kérését jóvallván, széllyel oszlott. Hova vette útját maga Merino, arról senki nem tud semmit. — A' Salvatierai hadi ítélőszék három Barátot ismét 10 esztendőig tartó, vason való fogságra ítelt.

Nagy Briannia.

A' Szent-Ilona szigetéről Május' 7-dikén indúlt 's a' Bonanarte' haláláról az

Anglus Országlószékhez intéztetett levelet, Julius 7-dikén nagyobbadon minden Londoni Ujságok közönségessé tették, mint itt következik: — „Minthogy Napoleon régtől fogva azt kívánta, hogy holt teste megnyittatassék, 's a' Sziget' tisztviselőit is érdeklette az, hogy halálának valóságos okát tudni lehessen, erre nézve a' test Május 6-dikán az ő tulajdon seborvosa által, öt más seborvosok, két Anglus Stabális tisztek, 's Bertrand és Montholon Urak' jelenlétében megnyittatott. A' Franczia seborvos legelőbb a' máját vágta ketté, mellyet az Orvosok megnézvén, mindnyájan úgy ítéltek, hogy a' betegség nem abban volt. Hanem mihellyest a' gyomornak vizsgálásához fogtak, azonnal mindnyájan felkiáltottak az Orvosok: itt a' betegség' fészke! A' betegség gyomorbéli nyilt-fene volt, melyben a' Bonaparte' apja is meghalt. Gyomrának egy részében olly nyílás találtatott, mellyen egy ujja' hegyét keresztül dughatta az ember. Az Orvosok megegyyezve kinyilatkoztatták, hogy ezen betegség, különösen sem a' Climának sem a' szomorkodásnak munkája nem lehetett (*). A' Bertrand és Montholon Urak' kívánságára megengedte a' Kormányozó, Sir Hudson Lowe, hogy a' test a' nézésre közönségesen kitétetessék, melly, a' kinyittatás után azonnal meg is történt; veres hajtókás zöld formaruhájába öltöztetve 's minden Rendczimereivel felékesítette tették-ki. (Nem igaz tehát, hogy ezen formaruhában halt volna meg). Tegnap estve 's ma reggel sok nép tolakodott özsze nézésére: de ez nem sokáig tarthatott a' nagy melegség miatt; nagy siettséggel készítették olomból a' koporsót, a' melly ezen rendkívül való ember' hideg tetemeit örökre magába fogja zárni. Kihirdettetett, hogy legnagyobb katonai tisztelettel fog eltemettetni. Már régen kíválosztotta

's testamentomában is megnevezte Bonaparte azon helyet, a' hova, ha a' szigeten találna eltemettetni, eltemettetését kívánta. A' hely nem messze esik Longwood-tól, egy kised forrás mellett, melyből mindenkor inni szokott volt, és a' holt két fűzfák' árnyékában, mellyeknek ágai a' forrás felett özsze kocsolódva vagynak, gyakran fölöstökömözött. Eleintén nagyon bajosan lehetett ezen forráshoz menni; Pionier katonáknak kellett utat csinálni oda. Napoleon jól esmerte betegségét; gyakran beszélte rolla a' hozzátartozóknak; leirta előttök: de az Orvosokat soha meg nem győzhette felölle. Maga rendszerént való napi jegyzéseket folytatott nyavalyájáról egész a' halálát megelőzőt két napokig 's annak minden jelleményeit és változásait felirta.“ — Anglus Kapitány Marryat, Napoleont, az ő meghalálózása után nagyon jól eltalálva lefestette. — A' Napoleonhoz tartozott emberek, Bertrand, Bertrandné 's a' többek, a' Camel nevű hajón eveznek Európa felé.

(*) A' Párisi Journal des-debats, illy megjegyzést közöl a' Bonaparte' betegségről: — „A' Londoni Morning-Chronicle, azon betegségnak, melyben Bonaparte meghalt, az Ujságokban kihirdetett tulajdonságát kétségsbe hozta, ekképpen szollván: „Hallott-é valaki valaha az örökös gyomor-nyilt-fenéről vala-„mit? Van-é egy olly Orvos, a' ki nevének aláírásával erősítené: hogy van illy „örökszerént való gyomor-fene.“ — „A' Morning-Chronicle (ezek már ismét a' Franczia Journál' szavai) azért vette-fel fogásúl, azoknak, kik a' Napoleon betegségét megvizsgálták, 's arról hivatali tudósítást készítették, úgy mondatott hibáját, hogy ebből azt hozhassa-ki, hogy ezen kifejezést, örökös, vagy örökszeréntvaló, csak azért

rették tudósításokhoz, hogy azon szemrehányást, mellyel az Ánglus Országlószék ellen valaki kikelhetne 's azt mondhatná, hogy ezen nevezetes fogolynak halálát az által okozta, hogy ötet ezen egészségtelen helyen tartotte, előre elhátrithassák. Mi tudni kívánván azt, hogy van-e a' Morning - Chronicle-nek igazsága, nagy figyelemmel megolvastuk a' „Dictionaire des Scienses medicalesben, azon Cikkelyeket, mellyeket Bayle és Gayol Orvosok „a' Cancer-ről“ nagy béléatással közre bocsátottak, — 's láttuk ezen munkában, hogy a' szóban forgó nyavallyának örökségi karakterét, sok Orvosok tagadták, mások pedig hathatósan erősítették. Továbbá arra is megtanított bennünket a' feljebb említett Cikkely, hogy a' Climának befolyása az Orvosok által tellyességgel nem tartatik ezen gyomori fene' közönséges okának, 's hogy ennek két nevezetes okai legyenek, t. i: a' tartós és melly szomorkodás — 2)szor, az erős italokkal való visszaélés — de a' melly okok többire csak az emberrel született testi romlottságot, organikai hibát, szokták kifejteni. — „Az indulatnak morális hánykodásai is, így szollnak továbbá a' felhozott tudósok, azon okok közzé számláltatnak, mellyek ezen nyavalyát a' vége felé siettetik. Ennek az is egy veszedelmes symptomája, hogy dühödéssel (megveszéssel) is szokott öszszececsatoltatni. Innen tehát látni lehet, hogy a' Szent Ilo-nai Clima, melly külömben is nagyon egészséges, egyáltaljában meg nem rövidítette a' Bonaparte Napoleon' életét. Az a' gyötrődés (szomorkodás), melly az ő betegségének kifejtődését gyanithatóképpen siettette, elváloszthatatlan vala azon szerencsétlen és kétségsbeesési állapotól, melybe ötet az ő sorsa taszította vala.“

A' Morning - Post illy világi bölcs'

szájába illő eszmélődéssel szoll Bonaparté-nak az örökkévalóságra lett általköltözéséről: „A' Watterlooi ütközettől fogva, melly a' szolgaság' lánczát öszsze törte, 's Európa' népeinek a' függetlenséget ismét vissza adta, Ángliába nem érkezett fontosabb hír annál, mint a' millyen tegnap. Napoleon nem lélekzel többé azon világ' piaczn, mellyet rettegéssel töltött vala el. Május' 5 - dikén ölte - meg gyomorbéli nyilt - fene, éppen az a' nyavalya, melly az attyát is megölte. Az ő ellen-séges indulatja a' mi Országunk eránt olly nagyon meggyökeresedett 's olly meglágyithatatlan vala, 's az ő feltétele, hogy az Ánglus nemzetet megalacsonyítsa 's hogy Ángliának nevét, ha lehetett volna, a' világból is kivégezze, olly ingadozásnélkül való vala, hogy nekünk nagyon bajos az ő életéről valamit szollanunk, ha a' megholtakról semmi rosszat nem kell beszélni. Elégséges lehet tehát töllünk, ha annyit mondunk felölle, hogy kételkedésen kívül ő volt az ő idejékbéli első Lélek. A' természettől ész - lánfal lévén megajándékozotva, 's a' körülállások néki sok esztendőig úgy kedvezvén, hogy semmi nehézségre nem talált a' mellyet maga el nem háritott, és semmi Hatalmasság elejébe nem állott, a' kit meg nem győzött, 's hogy a' földön majd semmi olly hír - név nem találtatnék, a' mit meg nem homályosított volna — bámulhat - é valaki, ki az embereket esmeri, azon, hogy Bonaparte elfelejtkezett arról, hogy ő is azok közzé tartozzék, a' kiknek hatalma határok közzé van szorittatva, és hogy ezen felejdékenységből megpróbálta magát halhatatlanná és mindenhatóvá tenni? A' maga mindenhatóságának hívése, avvagy ennek hiú képzelése, által vontta magára azon szerencsétlenségeket, mellyek által néhány utolsó esztendőjiben üldöztetett, 's a' mellyek

azt okozták, hogy győzedelmeinek és dicsőségének pályafutását számkivettetésen 's fogságon végezze. Őtet a' környülállások olly parancsoló polczra helyheztették vala, a' honnét megmondhatatlan jótéteményekkel ajándékozhatta volna meg az emberiséget: de ő, a' helyett, hogy annak jótévője lett volna, jobbnak tartotta ostora és átka lenni. A' föld kicsiny vala az ő dicsősségszomjuzásának; nagyobb mezőre vágyott, hogy talentumait fitogtassa 's ragadozásra való vágyódását kielégtse. Hanem midőn kívánságai által az emberi vakmerőség' határain-túl lépett, midőn nem csak az emberekkel, hanem az elementumok megnempróbált erejével is szembe szállani bátorkodott, midőn Moskau-nak füstölgő omladékai között a' Polusi télnek szunnyadozó ereje ellen truczolni mérészlett: ekkor történt, hogy az ő kevélységének nyaka törtetett, 's az ő előbbeni Oriási ereje gyermeki gyengeségre változott által. Megbukott 's ismét talpra állott, de csak azért, hogy annál mélyebben leessék. Haszontalan lenne a' későbbi történeteket emlegetnünk; elég, ha ennyit mondunk, hogy a' Szent Ilonai fogoly még most is a' világ' rettegeése vala. A' Bübájos, a' ki Koronákat és Státusokat özsze tapodott, elvesztette vala pálcáját: hanem egy történet, egy szempillantat ismét kezébe adhatta volna ezt néki. Már vége van a' félelemnek; a' fenn-repdeső nagyravágyásnak lelke örökre elenyészett. Ő már számot adott cselekedeteiről azon mindenható Valóságnak, a' ki előtt a' hír név mocok és undorodás. Bár melly ellenséges indulattal viseltettünk mi ő eránta az ő életében: már most halála után csakugyan bocsánatot kívánunk néki. Bocsánatot kívánunk néki minden Britannus, vagy inkább minden Keresztyén. A' győzedelmes por-

rá változott által: 's hát kevély! legyen-e, vagy örvendezzen-e a' meggyőzetett, azért, hogy egy órával, vagy egy nappal tovább élt, mint ő? Így végzi életét a' dicsősségszomjuzónak, midőn a' legnemesebb tehetségek legroszszabb célokra fordítottak, a' lassú halál, a' megoszlattatásnak rettenetes elérkezésekor, egy barátinak jelenléte nélkül!"

Midőn Londonban Julius' 4 -dikén a' Napkeleti Indiai Kompania' gyűlésében Hudson Lowének a' Bonaparte' haláláról szolló levele felolvastatott volna, valami Lowndes nevű tag így kiáltott-fel: „Elöltilő Uram, én ezen az Urnak ezen tudósításhoz szerencsét kívánok! — hanem mások kedvetlenséggel hallották ezen felkiáltást, 's a' többek között Kinnaird nevű tag úgy beszélt, hogy nagyon illetlen dolog egy embernek, kinek politikai élete már különben is rég' megszűnt, természeti halálát szerencse kívánás' tárgyává tenni. A' Kinnaird' vélekedését az egész társaság helybe hagyván, Lowndes azzal mentette magát, hogy ő csak azért akart Angliának szerencsét kívánni, hogy már így megmenekedett azon sok költségtől, mellyet néki a' Bonaparte' öröztetése okozott.

A' Királynének azon kívánsága, hogy megkoronáztassék arra a' megjegyzésre adott alkalmatosságot, hogy az Angliai Historiában csak három Királynék találtak, kik a' Királlyal együtt meg nem koronáztattak. Egygyik volt a' VII. Henrik' Felesége, a' ki már meg volt koronázva. A' más kettők az I-ső Károly és II-dik Károly Feleségeik voltak. Ezeknek megkoronáztatását azért nem engedte-meg a' Parlamentum, hogy Pápisták voltak: hanem I-ső Károly csakugyan megkoro-

názta a' feleségét tulajdon maga a' Királyi magános kápolnában.

A' koronázási pompának sokáig való tartására nézve azt jegyzik-meg, hogy a' III-dik György Király' koronáztatásakor az ablakokból 's karokból nyujtották-le a' nézőknek kosárcákban és keszkenőkben az ételt italt: most pedig úgy beszélnek, hogy olly előrendelések tétettettek volna, hogy meghatározott árron kaphassanak éhség és szomjuság ellen való szereket.

Nem régen egy számos Királyi Vadász-kutya csoportot küldttek Brightonba tengeri ferdőre, azért, hogy Dühödésre való jeleket vettek köztök észre. Minden nap' addig feresztették őket, míg egészen elbádjattak: de semmi haszna nem lett a' feresztésnek, úgy hogy végre Marquis Cornwallis, a' Fő K. Peczérmeester, 48 legtanultabb Vadász kutyákat kénytelenített agyon lövöldöztetni.

Újabb Tudósítások.

A' Londont Ujságokban illy magános levél találtatik Szent Ilonáról, Május 15-dik napjáról. —

„Bonapártét e' hónap' 9-dikén a' Sane-Valley (Egység' völgye) névű, tulajdon maga által határozott helyre, egy első rangú Generálshoz illő minden katonai tisztelettel, eltemették. A' koporsót Grenadirosok vitték 's a' gyászos posztó' vagy terítő' végeit G. Bertrand és Montholon tartották. Ezek után következtek: a' Bonaparte' házi Papja, Bertrandné 's familiája, Marquis Montchenu, Lady Lowen 's ennek leányai, mélygyázban, több tiszték 's a' Generál-Stáb. A' gyászos serget Hudson Lowe 's a' Vice-Admirális rekesztették-be. A' 60-dik és 20-dik számú Re-

gementek, a' Volontérok, 's a' tengeri katonák, mind együtt valami 3000' emberek, a' körül tállatató halmokon foglaltak sorokat. A' koporsónak a' sirbabocsáttatásakor az ágyuzók háromszori Sálvét löttek mindenkor 11 ágyukból. A' temetősír 14 lábnyom mélységű volt, mellyet a' Bonaparte Papja előre megszentelt. A' test hármaskoporsóban fekszik, mellyek közül a' belső on vagy olom, a' második Mahoni vagy Mahagoni a' harmadik pedig Tölgyfa. A' sziv ezüst skatulyában tartatik borspiritusban; a' gyomor is ezüst skatulyában. Az utolsó szavak, mellyeket a' Bonaparte szájából kijöni hallottak, ezek voltak: „tété armée“ — hanem, hogy mit akart ezen szavak által jelenteni, nem tudják. Ezen szavakat halálának napján reggeli öt órakor a' szájából kijöni tisztán hallották. Bertrand, Montholon 's a' többek, kik Bonapartéhoz tarroztak, 14 napok mulva szándékoztak a' Cameel nevű hajón Europa felé elevezni. Anglus Kapitány Marryát, nem csak magát Bonapartét, hanem temetési kísértetését is lefestette.

Egy más magános levélben, Majus 7-dikéről ezek találtak. „Mi tegnap Bonapártét a' nyutoztatón fekünni szemlélők; formaruhába' volt öltöztetve, mejjén Crucifixus feküdt; a' lábánál egy Pap mélygyázban, sirva állott; Bertrand és Montholon Generálisok a' fejénél hasonlóképpen sirva álltak. Az a' kék, ezüstel kivarrott köpenyeg, mellyel be volt takarva, mint mondják, éppen a' volt, melly a' Marengói csatában rajta volt. Itt, kevéssel a' Bonaparte' kimulása után, egy nagy üstökös csillag mutatta-meg magát, melyről megjövendölték vala az Európai Csillagnézők, hogy magát a' Déli fél-égi golbyóbison ezen időben meg fogja mutatni.“

H i r d e t é s.

A' Királlyi Udvari Magyar Kamara által az Ó-Aradon lévő Ser- és Pálinka-főző Ház, minden féle gabonából való Ser és Palinka árulási kiszorító jussal az Uradalomnak egész kerületében, továbbá Aradon a' Bor-árulási Regale, valamint szintén a' várbán is a' korcsmálási és husvágási 's árulási jusok, így szintén a' Koscher-borárulás is ugyancsak Aradon, Augustus 7-dikén 1821-ben Ó-Aradon, hat egymás után következő esztendőkre kótyavetye által, újabban árendába adattatnak.

Az árendálni kívánók tehát Ó-Aradon az említett napon jelennyenek-meg: a' kótyavetye' feltételeit pedig megnézhetik, valamint Budán a' Camara Számtartói Cancellariájában, úgy Ó-Aradon a' Camara' Préfektusi Hivatalánál, avvagy minden esetben Bécsben a' Cs. K. Közönséges Udvari Camara' Expeditúrájában is.

H i r d e t é s.

Az Erdélyi Fels. Királlyi Thesaurarius' rendelkezéséből, — 1)ször a' Nemes Alsó Fejér Vármegyében helyheztetett Zalathnai négy Fiskális, úgy mint a' Zalathnai, Abrudfalvai, Topanfalvai, és Offenbányai Uradalmakban találtató Vendégfogadók, az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, a' folyó esztendőben September' 1-ső napján, a' Zalathnai Uradalmi Fiskális Cancellariában — 2)szor, a' Nemes Hunyad Vármegyében helyheztetett két Fiskális Uradalmakban találtató Vendégfogadók az ezen Uradalmakhoz tartozó több falukban találtató korcsmálási jusokkal egyetemben, ezen esztendőben September' 15-dikén, a' Hunyadi Uradalmi Cancellariában — három egymásután következő 's az 1822-dik esztendőben Januárius' 1-ső napján kezdődő esztendőkre, a' többet ígérőnek, közönséges kótyavetye által árendába bocsáttatnak. — A' Contraktus' punktumait meg lehet a' kótyavetye előtt 15 napokkal a' feljebb nevezett Fiskális Cancelláriákban nézni.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.

(Am rothen Thurm im Müller'schen Kunst-Galerie-Gebäude Nro. 648).